ஸ்ரீஜிநாய நம:

மேருமந்திர புராணம்

மூலமும் உரையும்

10. நிரையத்துள் அறவுரைச் சருக்கம்

0. சக்கரை ிரை த ா நி த ம் ை த்துச்
சக்கரை ிரை த ா நி ற த ை க் காணா
மிக்க ந்துயரம் உ றே அ துய ந க ணி
அக்கணத்து அ ை க் அறிதியோ ை றே .

சக்கர ரை ம் ர ாம் நரகத்தி ி த க் காரணமா ாருள் றிை ருக்கிய ா க மத்தி ய ா ர ாம் நரகத்தி ி ந்து ருந்து ம் திய ை க் க மிக்க துயரமை ந்தே . அ து துயரம் தருமா ணி அக்கணமே அ ை அை ந்து நோக்கி ை த் தரிகிறதா கே து ரலா றிை க் றத் தா கிே .

1. மதுரை யா க ா ாருணி மகளா ந ி
சதுரமை தந்தையாே மக ரசந்த ா ா
ிதியி ா நோ ே ா மா க்கம் புக் ி ைச
தியி சதரை யாே மகள் சோதரையுமா ா

ல ிற ிக ் மு நா மதுரை ம் ணாகவும் ந க் ாருணி ம் மகளாகவும் ிற நா ராமதத்தையாகவும் ந து மக ரணச்சந்திர ாகவும் ருந்தோம் ிற முறை நோ ரு ரும் மகா க்ர க த்து தே ராக ிறந்தோம். அ த்து ி ை ய உலகி நா சதரை ம் ணாக ிறந்தே . ந து மகள் சோதரையாக ிறந்தா .

. கந்தியா நோ ே ா ம் கா ி க ம் புக்
ந்து யா ரத மாலை ம ணி மேலாக நயும்
அந்தரத்தி ிந்து மைந்த அரத ாயுத ம் கிச்
சிந்தை மாத த்தோ ா றி அச் தம் ச ம ே ாம்.

ிற ந யா கை யாகி நோ கா ி க த்தி தே ாக ிறந்தா . அ த்து நா ம்ம லகி ரத்தி மாலை ம் அரசியாே ந க் ரத்தி ாயுத ம் யருை ய மக ாக ிறந்தா நாம் ரு ருமே தருமத்தியா த்து த த்தை மே கா யுள் மு ய ம ம் அச் த ம ம் அமர உலகி தே களாே ாம் தே கம ித்து யுள் மு ய ம யும் ம லகி த் திரும் ிே ாம்.

. தாதகி த ி கை க்கந்திலை அயோத்தியி க
தமி ராம நா ந கேச ா றந்து
ே தை நரகத்து ந்தா ி த்த த்து லாந்தம் புக்கே
தியா உ ை க்க உ தியா உரைக்க ந்தே .

தாதக க த்திலே கி க் ிதேக நா லே அயோத்தி நகரத்தி றம ற லதே ாக ிறந்தே . ந ா தே ாகத் தோ றி ா ந்து றந்து த ிை ய ா ந்தத் து மயமா நரகத்தி ந்தா . நா த த்தி ய ா லாந்த க ம் அை ந்தே . து அ தி ா த்தா ந ரு தை உண த்த ந்தே .

. ற ம் றந்த மேலை ிற ிகள் அறிந்தி ை
ந்து ண கி ந்து மய கி ா அ ை த்தே றி
ந்திர ி மே ம் நி ற தா யா க் ம் லை
ந்துய நரகி ா உயி க ம் லை றே .

நா றக்கே மு ிற ிகளைத் த ய ா அறிந்து ிரைந்து ந்து
ை ண கி சோகத்தா மய கி ா . நா அ க் த றி ந்திர
ை மா ா ம் நிலைத்து யாருக் ம் நி றதி லை. கா ந்து ம் நிறைந்த நரகத்தி
ாத உயி க ம் வுலகி லை றே .

. மா றிை ச் ா ம் உயி க ந்து ச ம்
தோ றி தா ர மா த ய பு ந க ல ே ா
மா த கரிய து ம் ரி த மய கே ா
மா த களிது க க நரகத்து அ ிய பு அறிந்தா

நா கதிகளி உ ம் உயி க க் உரிய ச கள்
உ ா தும் சே ந்திரு தும் ந கி ி தும் சாதாரண நியதியா ம். து றித்து
க லை அ ை த ே ாம். மு பு அ ித்த களை ந்து ோ து தராத்
து த்தி சிக் ே ே க்கல கே ாம். உ க் க் கே யுள்ள நரக களி
ந்த உயி கள் அ ை யும் து களை ந அறிந்தா உ து த்து த்தைத் தா த
மிகவும் ளிதா ம்.

. ள நரகம் நாமம் ரத ம் சக்க ா
ா ிய கம் த மம் தமத்தமம் தமத்தமா ம்
ா ி ந்தக கள் சேணி கிணகம தா பு ந்தஅ
ி ம் புக த்து நா லக்க களாமே.

நரக கள் ி ய களைக் கேள். ரத்தி ிரை சக்கர
ிரை ா கா ிரை . ரிதாகிய க ிரை த ம ிரை தம ிரை தமத்தம ிரை
ா ம். ள் லிமைமிக்க ந்தக க ம் சேணி ந்த க ம்
ிரக ண க ம் சே ந்து மாத்த ணிக்கை நரக களி ம் த்து நா
ல சம் ாச களா ம் ரு ி கள் .

. மூ ந்தும் ம் தும் த்தோ ா ம்
நி ற மூ றோ த்து நிரையத்து புரைகள் மே மே
மூ த்து ரு த்தே ரு த்தரி
நி ற மூ றோ மு ா ிக புரை தோறாயு

நரக களி ாம்நரகத்தி ருபுரையும் றாம் நரகத்தி மூ புரைக ம்
ந்தி ந்தும் நா கா தி ம் மூ றாம் நரகத்தி து புரைக ம் ர ா தி
தி ா ம் முத நரகத்தி தி மூ புரைக ம் அமைந்துள்ள . முத நரகத்தி
தி மூ றா து புரையி உள்ள க க் யுள் ரு க லா ம். ர ா து
க புரையி யுள் மூ க லா ம். மூ றா து க புரையி
க க ம் நா கா து கை சி புரையி த்து க க ம் ந்தா து புரையி
திே க க ம் றா து நரகத்தி க புரையி ரு த்திர க க ம் ாம்
நரகத்தி மு த்து மூ க க ம் யுள் அள ா ம்.

. முதலாம் நரகத்தி முத புரையி
தி ாயிரம் களாம் சி மை
ிதியா மிகையாயுகம் மேல க
தியா ரமாயுகம் அ ல ாம்.

முத நரகத்து முத புரையி உள்ளாரது றைந்த யுள் தி ாயிரம் களாம். முறையாக மே புரையி உள்ள களி உய யுள் அ த்த புரையி உள்ள களி றைந்த யுளாக அமையும்.

. மு ம் மூ உய ாம் முதலாம் புரையி
மு ம் மூ ி லே ிரலா ள க
ாயிதை ி ல தளவும்
ாது தா ம் ர யதாம்.

முத நரகத்து முத புரையி உள்ளோ உயரம் மூ மு ம். தி மூ றாம் புரையி உயரம் ே முக்காலே சம் ி லள ா ம். அ த்து தா ந்து அ த்து நரக களி புரைகள் தோ ம் ர த்துச் ச ாம் நரகத்தி உள்ள கள் உயரம் ந்துந ி லள ா ம்.

0. புகை ந்து முத புரை புக்க தாம்
உகையா ி ா உள யு லாம்
புகை ா ி கா தம் மூ
உகையா ி ா முத றி ளா

முத நரகத்தி முத புரையி ந்த நரக கள் த கள் யுள் மு யும் ரை ந்து யோசனை உயரம் யறாது ம் ி ி ா கள். தி மூ றாம் புரைநரக கள் ே முக்கா சம் யோசனை உயரம் கிளம் ி கே ி ந்து கா ே ரு ா கள்.

1. ா அது ர ர யதா
ாது ா புரைதோ ம் ரா
தா நரகத்து ய ா
ியாது ி ந் த ம் சனை யே

முறை அந்த ே முக்காலே சம் யோசனை ர த்த ர த்ததாகி த றாது க புரைகள் தோ ம் தா ந்து ாம் நரகத்தி ந்ந ி உயரம் ம் ி ி து ய ா ம்.

. றி ம் ை யா ந் த லா
உ ந்துய அ லது உ ம்பு ி ா
க ாதி க ம் ரிணாமம் ை
றியா கை யுை றலிே .

மிக்க கா ய மா யுத களி ா உ லைத் து த்தலா ம் ந்து தலா ம் அ யும் கா ம் து த்து ம் க மையா ரோத ணத்து ம் த கள் யுள் ரை அ ித்தே த ை யி றத்த து லை.

. ிை யே துயரத்தை ிளை தலா
நிை ா சய ம றிலை ந உயிரை
முை மூ க ள தே
உை மு ி ச த ரையா.

நரகத்தி உ ோ உயிரை அ தம் க ம் ிை கள் ை க் ம் து கள் த ிர அ க தலோ ந ரையோ அளி ாரி லை ா நே மாறாக ண தே கள் அ ச நரக களைத்த ியே சந்தித்து ரு ருக் காரு கலகத்தை மூ உ ை மு ிற ியி ச் ச தா றி கையை ள த்து ோரி ச் ச .

. கணமும் ை யி றி ம் சியா
உண ந்து உலகத்துள ந
ணையி க்கா ந்த ரும் ி ை ந
அணையும் யா அணையா அ மே.

ரு ி நா நேரமும் ை ி ாம ா ம் சியி ா உணவு ோது கிை க் ம் ம் ோதே அ வுலகத்து ந ச லாம் திர ந்து கா ந்த ரும்பு ந ோ உ லி ர றக் கலந்து ா ம்.

. மேருநே ரு பு ை அக்கணத்தி ள்ளே
ந ர உருக் ம் சத கள் நி ற க மே
மி அறி தந்த ந லி ந்தா த ி
கா முகி ண சத கள் நி ற க ா

கரிய மேகம் ோ ற நிறமுை ய நாரகே . மேருமலைக் நிகரா ரும்பு ை அந்த நரக களிலே ோ ா ோ வு ே அ ள்ள த்தி ா ம் ளி ச்சியி ா ம் உருகி ி ம். அ லது ா த்து ி ம். ிரு பு ற ைற அருளிய கம நரக களி முத ந்தா து நரகத்தி மூ றாம் புரை ரை மும் சி ர புரைகள் ம ம் நரக களி ளி ச்சியும் அளவுக ந்து ருக் ம் தாம்.

. ே ய த மாறா ி ணை ம் ம யி
மா ில தோ ம் நம்மை மா மு ச ய ந்து அ
ய ா த்தா நரகத்தும் ர க்க க
மூ த ம கித்தமை மு ம் த ிை களாலே.

நரக களி ிரு த்தி மாறாக ிதமா மா ரு கள் க்கத்தக்க மா ற மா ற கள் உ லி தோ ம். மு ிற ியி மாயம் ச ததா உயிரை றிய மோக ய க மத்தி ா ந்திக்க கா ம் ா த்தி ா ந்த நரக களி ம் க் கா ர த்துச் ச ம் த்தி ா ிளையும் து மும் அதிகரித்து ா ம்.

. ய ி ா து ம் ம் நரகத்தும் ந கா
மயரிகள் ச லாம் ந்து ந்து ந ம்
புய த க்கை ே ந்தே புல தே கள்ளையு ா
உய றா கையி சம்ை உருக்கி ா கி றாரே.

மு ிற ி மேகத்தை ோ ம் கைகளையுை ய ே ந்த ாக ருந்த ே நரக களி ம் ய ாக அமைந்த து ம் யுள் மு யும் ரை அ ிக்கி ற ா ம ற நரக கள் ரு ருக் காரு ை க்கி ற து ம லாம் ரு தும் ந துமாக ை யறாது நிக ம். மு ிற ியி மது தே உ கள் ோது சம்ை உருக்கி ாயி ற கி றா கள்.

. அறம் அறிவு அ க்கம் மை ிற ிய ி
ிற மை நலத்தி சே ந்தா ே ர ம்த ி
மு க ந்துரு ம் ச பு ாை யை முய க மூ ச்சித்து
அறி ிந்து அலம் ந்து றாது கி றா கள் யா.

மு பு ண ாக ருந்த யே அறிவு அ க்கம் மை ந ிற பு கிய றை அ ித்து மோக ய க ம லத்தா ிற மை ியை அ ித்த கள் மூ ம் நரு ி ம் மி மா கா ச்சிய சம் ி ாலாகிய உரு த்தைத் த ிமய கி அறி ிந்து அலமந்து ா க்க யலா து த்தா அலறி லமி அ ா கள்.

. ை த்து உ தியோரா உள்ளத்தி கா யராகிக்
சிலைக் கணையோடே ந்திக் காலைத் தா புரிந்து ந்தா
தா சல நா ோ க யநா க ர அ சி
ா சிை ல மே றி ந்து ந்து அர கி றா .

நலம் யக் ம் அறத்தை அறியாது கா ய ம த்தி ரா ளைந்த
லையும் அம்ை யும் ந்தி ே ை யா ை த்து உ கள் ோது
ந்து த கள் ே ை யி ோது ய நா களை ோ ம ற நரக கள் நா களா
களைத் துரத்த அத அ சிய களை முள் அ ந்த ல மரத்தி ம ற கள்
ற ம ம் ந்து அலறிக்கத ா கள்.

0. மை அறம் மறந்து ம றி நி ா கள்நெய
த ம் லியத ா கிச் சாலவும் தள வு ச தா
ை மு லாத முள்ளி மத்திகை பு ை யி கி
நிை ருந்துயரம் து த்து ந துமி ா கள் யா.

யே லற த மத்தை மறந்து அறி ந்து நதிம றத்திலே நதி ம்
ா ருந்து ரியோ கள் ருந்துமா அ தம் ச களைத் தமது த யா
க ந்து அ களை அ தி த்தியோ ோது நரகத்தி மையா மு கள்
அமைந்த ந்த யா உ நா மா அ க்க நிை த்த கரியது த்தா
மூச் சறிந்து நி ா கள்.

1. லையி உயி ாரி அத மா லை கா ா
நிலைய க றி நிணம் ந் தா க நி றா
லையி முை கா உணலை மே ா கள் க ா
நிலையி ரும் சக் யி நி கி றா .

லை முதலிய காலைக்கரு களி ா ம முதலாகிய உயி களைக் மாக
த்து ம ற ாருள்களை ற கள் நரகத்தி க ற நிணம்
மா து த்துத் து பு . ை லைக் ா கி உ கள் நரகத்தி ச
நிரம் ய யி நி மூ கி அலமரு .

. லை உயி ந ை றந்த ற பு
சா லி சம்புருக்கி ாயி து உயி ா
க யா புண ந்து கை ந லா க்க ம ா
லையி ந்துய தி உ கி றா .

உயி தும் பு ணிய ா க ம் லை ம் றிய கள் நரகத்தி
சம்ை ந ராக உருக்கி ாயிலே ற ே தை யு . க றிருந்தும் ந கா சி
ய து ரு ா து த றியோ மு ற கா ந்துய தி உ ா கள்.

. ா யுரை புை ந்து ாருள் ா கி கள் க ா
கையுகிரி சியை கா ந்த சறி பு ா
ை யம் புக மாத ரை ை த கள் காரி
ந யுருக்கி ாயி ய நி கி றா

ா யுரையை நம்பும் அ காக ே சி அத மூலம் ாருள்களை
ா ந்த கள் நரகத்தி அ தம் கை ர களி கா ச்சிய சிகளைச் சறிய ற
தை தைத்துத் து ா கள். உலகம் ோ ம் த மு களை
த்துரைத்த கள் த்தையும் ருதியையும் சே த்து உருக்கி ாயிலே ற
அ .

. க்கிை அ ித்து உ அ க் ண வு உைரத்தா
பு க்கள் நலிய புை புை த்து ி கி றா
க்கி ந றியி மத்திைக த்து
ி ற துக்க ிை யே கா ய த ா

ந லா க்கத்ைதக் க த்து தச் சய க் க் காரணமா த ய அறிை ள க் ம் முைறகைளக் றிய கள் நரகி உ ல ம் பு ணாகி பு க்கள் நளிய த கைளத் தா கேள அ த்துக் கா அல . ந றிையக் ைக ி த நறிைய ி றியோ ந்த களா புை க்க த் தா காது து ா ிை மிகவும் கா யதா ம் க்கத ா .

. மிக்க ளிக் க லி நக ா
சக் ரலிை ல திலத்தி ரிகி றா
சக்கரம் அை ந்த ி அறத்திை மறந்தா
க்கதுைண மிக்கதுயரத்திை உை ா

கா ய ரோதத்து நரு ி நகைரயும் ைரயும் கா த்திய கள் நரகத்தி க சக்கிலே தள்ள ள்ைள துே ா நா க்க ா கள். அரச த ியும் ரு ச மும் ற ி அறத்ைத மறந்த கள் நரகத்தி தமது ா த்துக்கே ற ருந்து ம் அை ா கள்.

. காைல களவு ா ாருளி ைசயி மகி ந்தா
மைலயி மிைச உரு ி கி றா
லநலம் ரிய க ிய மேவும்
புைல மகளி கா அகலி பு க்க ள ாரி ா

உயி க் காைல களவு ா க ம் ை களா மகி ந்த கள் அதா து ைற ிரும் ிச் ச த கள் நரகத்தி மைலமே ற ோ கே உரு ா கள். லநலமும் ருைமயும் அ ியுமா க ி ந்து ிற ைர ிரும்பும் க மகளி நரகத்தி பு க்கைள ோ நரு ி ாரி ா கள்.

. தோலிை உரித்து ம் நிணத்த ை த்தா
சோைலபுக நள் நரு பு சாரிய உரிகி றா
மாைல ை ம ைர சை ச அைமச்ச
சாலக்க நிறத்தி உற தாம் அ அைணந்திரு ா

ிற உயி களி தோைல உரித்து உ லி உ புற சைதத்திரைளச் ை த்து உ கள் நரகத்தி சோைல ச் சே ந்தே ாது நரு புக் கா ந்துகள் தோ ரிந்து அல . மாைலகள் அணிந்து கா றக் ை யுை ய உத்தம ம கைள சித்த அைமச்ச கள் நரகத்தி மிக ரிய க மரத்தி உ அ ந்த ற அத்து கி .

. ை ய துய ணரிய உை ய நிலத்தி
ிை யி ர ாம் நரகி ந்த உை ம
மு ி ைற த க் ம் அரிதாய வுளதா ம்
ி உைர ி ம் த சிறிதுைர ே .

த்த ைலய ற து ம் நிைறந்த நரக களி ா க மத்தி ா ர ாம் நரகத்தி கி க்கி ற உ ை த்து த்தி ி ம் ம கணதர முதலாகிய மு ி க க் க லாம் தைல ாகிய ைற ா ம் யலாததா ம். ே சா த ருக்கி றது ருந்தா ம் ந ைம தரும் சில ைறக் கி றே கேள்.

. ாறிபுலம் த்து ம் த த்து அமர ாகி
மறத் தா மலிந் தாளிரும் ி ம ாகி
ாறிபுலம் மிசை ாலி ம த் தா புண ந்தா
க த்து முை மே ி நரகத்து ம் ா

ம்புல களை த்து ற த ய ா அமர ாகத்தோ றி ி பு ா ம்
நிறைந்து ளிரும் அ த்த சக்ர த்தி த ியை தி ம்புல த்தி மூ கிக்
கி ந்தா . அத ய ா ோ ோது க த்து முை நா றம் ம் உ ந்த
ர ாம் நரகத்தி தோ றியுள்ளா .

0. அறத் தா புண ந்து அமரலோகம் அை ாயோ
மறத் தா மலிந்து நிலத்தும் உறை ாயோ
திறத்தி ிர ை யும் நிை த்து உ திசேரி
அற ாருள் உரை உ து அ ல க ம் ணம்

அறத்திை மே கா அமர ா வு அை ய ோ ோகி றாயோ அ லது ா த்
தா ி புரிந்து ந்த நரக களி ம ம் ம ம் சேர ோ ோகி றாயோ றை
ந சிந்தித்து உ தியா தை ாயாயி உ து அ ல ந மா அறத்தி யை
உ க் ச் சா ோ .

1. முை த்து உ மிசை ந்த கள் மே மு ிதலி றி
நிை த்தி து மு ை ிை ய து றே
ம த்தி மறம் மே ி மி ா ம் ரும் ந்தா
உை ி ை ில கிை உ த்து ரை க் ம்.

உ மது ந்த களி மே சி காள்ளாது ா நிக து மு பு
நா ச த ிை ய ணி அமைதி காள். அதை ி ந யும் மிக்க
ரோதமை ந்தா கா ய ா மே ந்து சேரும் அத ி அ ிை உ ை துயரம்
மிக்க ில ிற ியிலே சே த்து ருறச் ச யும்.

. அறி முத சரணம் பு தி யி
ிற ி ம ியி ி த ிை த்தி
க வு சறி உ த லா த்துை அ ித்தா
தி த ிை கள் தி அ ம் நி றே.

அருக ருமா முதலாக ணக்கத்தை மே காள் ாயாயி ிற ிச்
லி சிக்காது த பு ா . அதை ி த்து ரோதம் முதலிய கா ம் த மைகளை
ம ணத்தைக் க ாயாயி மு ற ல கா ய ா கள் ந்தித்து
நிலைத்து நி உ ை ா ம்.

. ை ிளைக் ம் நல கா சியிை ி ம்
மோ நரகத்துய மு அ லி ந்தா
ம ம் நரகத்திை ி ாத கை ோ
கா சி தலை நி றா காத முத நத்தே.

முக்தியை அளிக் ம் ந கா சியை ந்து மிகவும் கா ய நரு ி ச் சமமா
நரகத்திலே ந்தை ம ம் ந்தக் கதி நேரக் ாது உய நிலையி த றாது
நிலைத்து நி ாயாக.

. ளி மதம் மாயம் மிகை ற ை ிை க்
புதும் ிந ல ல ாறை ளைவு சம்மை
நகையு உ ந்து த ை ந ிை க் ா த
கை உறவு தளிவு ணிவு களை யக் ம்.

சி ம் சருக் மாயம் க ம் ந்த நா க ாய க ம் த ிை கள் ந்து சேரும் ிகளா ம் ந மையும் லிமையும் ாருந்திய ா மை அ க்கம் உ மையும் ாருந்தி ம முகமல ச்சியு உத்தமமு ி க க் ாயி களா ம். கே உயிருக் கையாகிய ா காரண களையும் கத்தைத் தரும் பு ணிய காரண களையும் உணரும் ந கா சியி ாலாகிய ணி ா து ணைய ற களை த்ம க் அளிக் ம்.

. க்கதி ந து தமுற ே ாம்
நி ற ிை ந கிய கணத்து துவும் ந ம்
அ றித்துய ந த ம் மாகி
ம் உ ை நி ிை க்கம் ி மிக்கே.

க் கா ய ிற ா து ே ாது ியும் ருந்தே ாம். உ து த ிை க்க த் தள ந்த வு ே ரு கணத்திலே ிற ியும் ந ம். த்து ம் ந க ே ம ற சை மிக் க மா ா உ ை ச் சே ந்துள்ள ிை கள் அதிகமாகி நி உ ை க் ம்.

. ச றது உ து யுகமும் சிறிது ரிது ிய
நி ற ரும் துயரிதுவும் ந ம் சில நாளி
ற தம் அற நறியி ம யுண வு கா சி
றி உ க ிை ம் உ க க் ம்.

உ து நரக யுள் ரும் ா ம் மு ந்து ி து. சியுள்ள யுள் மிகக் றைே யா ம். ம் சில நாள்களி ருந்துய ிந்து ி ம். ந ா த்தி ம் நி கா சியி ம் றி நி ிை களை ற றை ி அற நறியிை ம ம் கா ாயாமி அது உ ி ம் ாருந்தி நி ம் ிை களையும் நக்கி ி ம்.

. ாளரி உ ை ாயி மதகரிகையி ந சி
ரி அகத்தி ோரி றா றி க லி கா ி
நள் அரணாகி நி ம் நிரையத்து ி ாம காக் ம்
கேள் ி அறத்தை ோல கிை தா லை க ா .

சி கம் புலி றி ாயி ம் மதம் மிக்க யாை யி கையி ம் ி த்தி ம் மூ ரியும் நரு ி ம் ே ா க்களத்தி ம் றா ம கள் ம் க லி ம் கா ம் சிக்காம நமக் ச் சிறந்த அரணாகி நி து நரக களி ாம த து ந லறமேயா ம் அத நிகரா து ே றதுவும் லை ே அந்தத் திரு றத்தை உ தியாகக் கே கக் க ா .

. உம் தம் உலகி உ க் ம் உலகி க் றைமை க் ம்
ம் ிய ிற ி ா கி க ை க் ம் ம யே
நம் ி ந லறத்தை ே ா ம் துணையி லை நமக் நா
கம் மி நிலைமையாகித் திரு றம் கைக் காள் றே .

நம் ியே அமர உலகி அ ை ிக் ம் மூவுலக த் ியாகிய ை ந ம்
ா ம் ச்சம்சாரத்தி ிற ைதத் த த்து முக்தியிலே நிலைக்கச் ச யும் ரா ந்து
ா த்தா மா ி ந லறத்தி ை ோ உ றதுணை ே றி லை. ே
சல மி லாத உ தியு ி த மத்தைக் கைக் காள் தித் யா தே ாகிய
யா றி ே .

. ற ம் ற க நலத்து ந்நிலத்து ந்து
றலா உ தி சா உம் மா ி ி நி லே ே
நி ற ம் ந்த நிரயத்து ந கலி றி
ற றை ச ந ற யா து உலகம் புக்கே .

நா றவும் து ந மையிலே த க க் ா ா ா ந்த
நரகத்துக் ந்து ல கையா ந லற களை உ தேசித்த கள். ியும் உமது
ியி ச லாது ோ ா க்காலத்தும் ந தலி றி ந்த நரக களி
உ ா ே ை ண கவும் உ க் ந மை ிளைய ம் சி
றி நா து உலகமாகிய லாந்த க த்தை அ ை ந்தே .